

МЕХАНІЗМИ КОНВЕРГЕНЦІЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ТА СТРАТЕГІЙ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

MECHANISMS OF CONVERGENCE OF SOCIAL RESPONSIBILITY AND STRATEGIES FOR ENSURING THE COMPETITIVENESS OF ENTERPRISES

У статті досліджено механізми конвергенції соціальної відповідальності та стратегій забезпечення конкурентоспроможності підприємств у контексті сучасних безпекових викликів. Доведено, що системна інтеграція принципів соціальної відповідальності у стратегічне управління трансформує соціальні інвестиції у стійкий репутаційний капітал, що є критичним чинником капіталізації бізнесу. Показано, що впровадження соціальної відповідальності суттєво оптимізує процедури дью ділідженсу, мінімізує операційні ризики та зміцнює інституційну резильєнтність підприємств в умовах воєнного стану. Розроблено авторський алгоритм оцінки впливу показників соціальної відповідальності на інвестиційну привабливість, який базується на кореляції нефінансової звітності з фінансовими результатами. Сформовано інтегровану модель «соціальна відповідальність – конкурентна стратегія – економічна безпека», яка визначає механізми адаптації суб'єктів господарювання до глобальних викликів через ціннісну диференціацію та лояльність стейкхолдерів.

Ключові слова: соціальна відповідальність, конкурентоспроможність підприємства, ESG-критерії, стратегічний контролінг, економічна безпека, інституційна резильєнтність, конкурентні переваги.

The article explores the fundamental transformation of market competition factors, where social and ethical parameters of enterprise activities move from the category of reputational supplements to the status of strategic assets. The relevance of the topic is due to the need to find new sources of business sustainability in the conditions of macroeconomic turbulence and security threats characteristic of the current stage of development of the Ukrainian economy. The purpose of the article is to theoretically substantiate and develop methodological tools for the convergence of social responsibility with strategies for ensuring the competitiveness of enterprises to strengthen their institutional resilience and increase investment attractiveness. The methodological apparatus of the study is based on a complex combination of general scientific and specific methods of analysis: a systemic approach allowed us to consider social responsibility as an integral subsystem of strategic management, the method of logical generalization was used to reveal the economic essence of social responsibility as an intangible asset, predictive modeling methods were used to assess the impact of ESG criteria on the market value of companies, and comparative analysis tools were used to classify sources of competitive advantages in domestic and international markets. The main result of the study is the development of an integrated model «social responsibility-competitive strategy-economic security», which proves that social investments directly affect the reduction of the cost of capital attraction. It was established that the convergence of social responsibility and strategic management allows enterprises to form a state of antifragility, where social obligations become a tool for marketing differentiation and minimizing operational risks. The need to use Data Science methods to automate monitoring of the socio-economic profile of an enterprise within the framework of strategic controlling is substantiated. The practical significance of the results obtained lies in the possibility of applying the proposed algorithm for assessing the effectiveness of social investments to adjust enterprise development strategies.

Key words: social responsibility, enterprise competitiveness, ESG criteria, strategic controlling, economic security, institutional resilience, competitive advantages.

УДК 005.332.4:005.35:330.341.1

DOI: <https://doi.org/10.32782/dees.22-9>

Шульга О.А.¹

д.е.н., професор,
Київський столичний університет
імені Бориса Грінченка

Shulha Olha

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan
University

Постановка проблеми. У сучасному економічному середовищі, що характеризується високим рівнем безпекових ризиків та інституційної нестабільності, традиційні методи формування конкурентних переваг втрачають свою ефективність без інтеграції принципів соціальної відповідальності у загальну систему управління. Потреба у дослідженні механізмів конвергенції пояснюється необхідністю гармонізації довгострокових інтересів суспільства та операційних цілей бізнесу, що безпосередньо впливає на рівень капіталізації та життєздатність підприємств. Особливої значущості набуває трансформація соціальних ініціатив

із категорії додаткових витрат у дієвий інструмент мінімізації репутаційних ризиків та забезпечення економічної безпеки в умовах воєнного стану.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням теоретичних та практичних аспектів забезпечення конкурентоспроможності підприємств присвячені праці багатьох вчених. Зокрема, стаття Л. Завидної та Л. Малюти доводять, що реалізація стратегій соціальної відповідальності в умовах збройного конфлікту є фундаментальним елементом системи економічної безпеки бізнесу [1]. Питання інституціоналізації цих процесів у межах корпоративного управління відображені

¹ ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3230-3124>

у дослідженнях О.С. Другової, яка обґрунтовує взаємозв'язок між контролінгом та соціальною відповідальністю як основу для прийняття стратегічних рішень [2]. Теоретичні аспекти включення екологічних, соціальних та управлінських критеріїв до системи стратегічного контролінгу детально розглянуті М.С. Кіржецькою та Ю.І. Кіржецьким [3]. Прикладний характер використання соціальних стандартів як інструментарію маркетингової політики для зміцнення ринкових позицій висвітлено у роботах М. Реслера та Я. Гальо [4]. Водночас І.М. Свідерська та В.А. Стегайло акцентують увагу на важливості врахування ESG-критеріїв у процесі формування фінансових стратегій, що забезпечує високу якість інвестиційного планування [5]. Науковий доробок О.О. Терещенка, Ю.О. Гернего та І.В. Іванця підкреслює критичну роль соціального дью ділідженсу в інформаційно-аналітичному забезпеченні операцій з капіталом, що є вагомим чинником підтвердження конкурентоспроможності підприємства при укладанні міжнародних угод [6]. Таким чином, сукупність поглядів зазначених дослідників формує підґрунтя для розробки цілісного механізму конвергенції соціальної відповідальності та стратегічного управління, що є визначальним для сталого розвитку суб'єктів господарювання в турбулентному ринковому середовищі.

Водночас, незважаючи на значний масив наукових праць, недостатньо розробленими є механізми динамічної адаптації стратегій конкурентоспроможності на основі ESG-даних у реальному часі. Існує методичний розрив між теоретичним визначенням важливості соціальної відповідальності та прикладними інструментами її інтеграції в автоматизовані системи стратегічного контролінгу. Також вимагає деталізації питання соціального дью ділідженсу як інструменту управління вартістю компанії під час транскордонних злиттів у періоди високої волатильності ринків.

Постановка завдання. Метою статті є теоретичне обґрунтування та розробка методичного інструментарію конвергенції соціальної відповідальності зі стратегіями забезпечення конкурентоспроможності підприємств для зміцнення їхньої інституційної стійкості та інвестиційної привабливості.

Виклад основного матеріалу дослідження. Теоретико-методологічні засади конвергенції соціальної відповідальності та конкурентоспроможності базуються на визнанні того, що етичні та соціальні параметри діяльності підприємства є невід'ємними компонентами його ринкової стратегії. У сучасних економічних умовах соціальна відповідальність трансформується з добровільних ініціатив у системний механізм забезпечення життєздатності бізнесу, що вимагає глибокого аналізу її економічної природи та інтеграції в управлінські процеси.

Економічна сутність соціальної відповідальності полягає у її здатності генерувати специфічні нематеріальні активи, які забезпечують стратегічну диференціацію підприємства на ринку. На відміну від матеріальних ресурсів, соціальна відповідальність формує репутаційний капітал, лояльність стейкхолдерів та довіру інвесторів, що є критично важливим для капіталізації компанії. Соціальні стандарти діяльності виступають інструментом маркетингової стратегії, оскільки дозволяють формувати додану цінність продукту через етичне позиціонування [4]. Таким чином, соціальну відповідальність слід розглядати як інвестицію у стратегічну стійкість, де ефективне управління нефінансовими ризиками безпосередньо корелює із довгостроковим зростанням ринкової вартості суб'єкта господарювання.

Інтеграція соціальних цілей у систему фінансових показників потребує переходу від моделі філантропії до моделі створення спільних цінностей. Сучасні концептуальні підходи базуються на впровадженні ESG-критеріїв у процес прийняття стратегічних фінансових рішень, що дозволяє збалансувати інтереси акціонерів та суспільства [5]. Важливою методологічною ланкою в цьому процесі виступає контролінг, який забезпечує інформаційно-аналітичну підтримку конвергенції соціальних та економічних параметрів [2]. Використання інструментів стратегічного контролінгу дає змогу верифікувати вплив соціальних програм на ключові фінансові показники (KPI), перетворюючи якісні зміни в соціальному середовищі на кількісні параметри економічної ефективності та інвестиційної привабливості [3].

Безпековий вимір взаємодії підприємства із зовнішнім середовищем передбачає трансформацію підходів від епізодичної благодійності до забезпечення стратегічної стійкості через інструменти соціальної відповідальності. В умовах макроекономічної дестабілізації та воєнних загроз соціальна відповідальність стає ключовим елементом системи економічної безпеки бізнесу. Вона забезпечує формування безпечного середовища навколо підприємства через підтримку соціальної інфраструктури, збереження кадрового потенціалу та зміцнення зв'язків із місцевими громадами. Більше того, високий рівень соціальної відповідальності мінімізує ризики при проведенні складних трансакцій, таких як злиття та поглинання, де результати соціального дью ділідженсу стають вирішальним фактором безпеки операцій з капіталом [6]. Отже, стратегічна стійкість досягається завдяки конвергенції соціальних зобов'язань та механізмів захисту економічних інтересів суб'єкта господарювання.

Аналіз джерел та інструментів формування конкурентних переваг на засадах ESG-критеріїв дозволяє ідентифікувати перехід від цінової конкуренції

до конкуренції цінностей. Впровадження соціальної відповідальності створює багаторівневу систему переваг, які інтегруються в ринкову стратегію підприємства та забезпечують його сталу позицію у глобальному економічному просторі. Конкурентні переваги, сформовані на засадах соціальної відповідальності, доцільно класифікувати за сферами їхнього впливу на життєдіяльність підприємства:

1. Репутаційні переваги, що базуються на зростанні рівня довіри з боку стейкхолдерів. Соціальна відповідальність виступає фундаментом для формування нематеріального активу – гудвілу, що в умовах воєнного стану трансформується у гарант економічної безпеки бізнесу. Це дозволяє компанії утримувати лояльність клієнтів та партнерів навіть у періоди турбулентності.

2. Маркетингові переваги, що виникають через етичну диференціацію продукції. Соціальна відповідальність стає інструментом маркетингової стратегії, що дозволяє залучати свідомих споживачів та освоювати нові ринкові ніші.

3. Операційні переваги, які виявляються у підвищенні якості кадрового потенціалу та оптимізації внутрішніх процесів. Соціально відповідальні підприємства мають кращий доступ до талановитих фахівців та демонструють вищу продуктивність праці завдяки розвиненому внутрішньому корпоративному середовищу.

У сучасній практиці корпоративного управління соціальний дью ділідженс стає невід'ємною частиною інформаційно-аналітичного супроводу стратегічних угод. При здійсненні операцій злиття та поглинання оцінка соціальних та екологічних ризиків є критичною для визначення реальної вартості об'єкта інвестування [6]. Соціальний дью ділідженс дозволяє виявити приховані зобов'язання, оцінити стан корпоративної культури та потенційні конфлікти зі стейкхолдерами, що напряду впливає на фінансову безпеку угоди. Такий підхід забезпечує інвесторів верифікованими даними, мінімізуючи ризики неетичного партнерства та втрати капіталу в довгостроковій перспективі.

ESG-критерії виступають універсальною мовою спілкування бізнесу з міжнародними ринками. Як інструмент маркетингової стратегії, вони забезпечують глибоку диференціацію підприємства на двох рівнях:

1. На внутрішньому ринку. ESG-орієнтація дозволяє компанії виділитися серед конкурентів як відповідальний національний виробник, що є особливо актуальним для підтримки соціальної згуртованості в кризові періоди. Інтеграція ESG у стратегічний контролінг дозволяє приймати обґрунтовані рішення, що підвищують конкурентоспроможність через прозорість та звітність.

2. На зовнішніх ринках. Дотримання ESG-стандартів є так званім вхідним квитком до глобальних ланцюгів постачання та міжнародних

тендерів. Це засіб диференціації, що підтверджує відповідність підприємства жорстким європейським та світовим екологічним і соціальним нормам.

Застосування ESG-критеріїв у маркетингу дозволяє трансформувати соціальні зобов'язання у чіткий ринковий сигнал, що приваблює не лише споживачів, а й інституційних інвесторів, які надають перевагу активам із високим рівнем відповідальності.

Розробка механізму інтеграції соціальної відповідальності у систему стратегічного контролінгу є критичним етапом трансформації декларативних принципів у конкретні управлінські впливи. Це дозволяє перевести якісні характеристики ESG-профілю підприємства у площину кількісного аналізу, забезпечуючи високу точність стратегічного планування. Процес включення соціальних індикаторів до контуру управлінського контролю потребує перегляду архітектури інформаційних потоків підприємства. Методика базується на декомпозиції загальних цілей соціальної відповідальності до рівня операційних KPI, що дозволяє здійснювати безперервний моніторинг виконання соціальних зобов'язань. Ключовим елементом тут є інтеграція нефінансових показників (таких як індекс плинності кадрів, рівень витрат на охорону праці, частка енергії з відновлюваних джерел) у збалансовану систему показників.

Важливо, щоб соціальні індикатори були верифікованими та релевантними стратегічним цілям бізнесу. Інтеграція ESG-критеріїв у систему стратегічного контролінгу дозволяє не лише фіксувати поточний стан, а й здійснювати раннє попередження про виникнення соціальних або екологічних ризиків, що можуть негативно вплинути на конкурентоспроможність у майбутньому [3]. Таким чином, соціальні метрики стають частиною управлінського дашборду, на основі якого коригується траєкторія розвитку підприємства.

Контролінгова перспектива передбачає використання нефінансової звітності не як інструменту PR, а як бази даних для обґрунтування інвестиційних та операційних рішень. Традиційні фінансові звіти відображають минулі результати, тоді як нефінансова звітність (ESG-рейтинги, звіти зі сталого розвитку) дозволяє оцінити майбутній потенціал та стійкість компанії. Прийняття стратегічних фінансових рішень через контролінгову призму забезпечує відповідність проєктів вимогам сталого розвитку, що є критичним для залучення зовнішнього фінансування. Контролінг у системі корпоративного управління виступає сполучною ланкою між соціальною відповідальністю та фінансовою стабільністю, забезпечуючи об'єктивну оцінку ефективності соціальних інвестицій [2]. Це дозволяє менеджменту уникати імітації відповідальності та фокусуватися на проєктах, що дійсно генерують додану вартість та зміцнюють ринкові позиції.

Інтегрована модель базується на синергії трьох компонентів: соціальні ініціативи живлять конкурентні переваги, які, своєю чергою, формують міцний фундамент економічної безпеки. У цій моделі соціальна відповідальність виступає вхідним ресурсом (фактором диференціації), конкурентна стратегія – механізмом реалізації цього ресурсу на ринку, а економічна безпека – результатом стійкості до зовнішніх шоків.

У межах такої моделі соціальна відповідальність розглядається як інструмент захисту від безпекових загроз, особливо в умовах воєнного стану, де підтримка персоналу та громади мінімізує операційні ризики [1]. Конкурентна стратегія, побудована на засадах прозорості та відповідальності, оптимізує процедуру верифікації активів та капіталізацію через успішне проходження процедур дью ділідженсу. Результуюча конвергенція цих елементів дозволяє підприємству не просто вижити в кризових умовах, а й формувати інституційну резильєнтність до ринкових коливань, перетворюючи соціальні витрати на капіталізовану стійкість.

У сучасних умовах здатність підприємства прогнозувати вплив нефінансових чинників на економічні результати стає визначальним фактором стратегічного успіху. Оцінка соціальних інвестицій вимагає відходу від короткострокових показників рентабельності на користь комплексних методик, що враховують зростання капіталізації. Пропонований нами алгоритм включає кілька етапів: по-перше, ідентифікацію цільових груп стейкхолдерів та їхніх запитів; по-друге, розрахунок прямих витрат та непрямих вигід, таких як зниження плинності кадрів та економія на залученні капіталу. Особлива увага тут приділяється кореляції соціальних ініціатив із ринковою оцінкою активів. Інтеграція ESG-критеріїв у процес прийняття стратегічних фінансових рішень дозволяє розглядати соціальні витрати як чинник зростання гудвілу, що підтверджується контролінговою перспективою оцінки результативності. Кінцевим етапом алгоритму є верифікація впливу соціальної відповідальності на зниження середньозваженої вартості капіталу та підвищення інвестиційної привабливості об'єкта при здійсненні операцій злиття та поглинання.

Сучасний стратегічний контролінг базується на обробці великих масивів даних, що дозволяє автоматизувати моніторинг соціально-економічного стану підприємства. Методи Data Science (машинне навчання, предиктивна аналітика) забезпечують можливість раннього виявлення дисбалансів у соціальній сфері, які можуть перерости у фінансові ризики. Використання алгоритмів інтелектуального аналізу даних дозволяє інтегрувати нефінансову звітність у контур управлінського контролю, створюючи динамічні профілі стійкості [3]. Це забезпечує менеджмент об'єктивною

інформацією про рівень залученості персоналу, параметри екологічного навантаження та ефективність корпоративного врядування у реальному часі. Таким чином, цифрова трансформація звітності перетворює її з інструменту минулої оцінки на засіб прогнозування конкурентних переваг [2].

В умовах макроекономічної дестабілізації конкурентні ходи підприємств набувають специфічних рис, орієнтованих на збереження інституційної резильєнтності. Соціально відповідальна поведінка у кризові періоди (зокрема під час війни) перестає бути елементом PR-супроводу і трансформується у базову стратегію виживання та розвитку. Реалізація таких ходів передбачає активну участь підприємства у вирішенні гуманітарних та безпекових проблем територій присутності, що виступає ключовим інструментом забезпечення економічної безпеки бізнесу. Специфіка полягає у тому, що короткострокові втрати прибутку через високі соціальні зобов'язання компенсуються експоненційним зростанням лояльності споживачів та формуванням образу надійного партнера як на внутрішньому, так і на зовнішніх ринках [4]. Такі стратегічні дії створюють фундамент для швидкого відновлення та експансії у післякризовий період, забезпечуючи підприємству довгострокове лідерство на засадах ціннісної диференціації.

Висновки. Отже, соціальна відповідальність трансформувалася з факультативного елемента корпоративної етики у фундаментальний інструмент забезпечення інституційної резильєнтності. В умовах системних криз та воєнних викликів вона виступає стратегічним стабілізатором, що дозволяє підприємству не лише зберігати операційну цілісність, а й посилювати свої ринкові позиції через механізм ціннісної диференціації. Роль соціальних інвестицій полягає у формуванні високого рівня довіри стейкхолдерів, що безпосередньо корелює з показниками економічної безпеки. Таким чином, соціально відповідальна поведінка забезпечує бізнесу здатність видобувати конкурентні переваги з хаосу та використовувати турбулентність для зміцнення репутаційного капіталу. Для посилення конкурентних позицій підприємств на засадах ESG-інструментарію запропоновано: інтегрувати нефінансові KPI у систему стратегічного контролінгу, що дозволить здійснювати безперервний аудит впливу соціальних чинників на капіталізацію та приймати обґрунтовані фінансові рішення; впровадити процедури регулярного соціального дью ділідженсу як елемент внутрішнього аудиту для підвищення прозорості та інвестиційної привабливості активів; синхронізувати маркетингову стратегію з глобальними ESG-трендами, використовуючи соціальні стандарти як інструмент виходу на міжнародні ринки капіталу та збуту; трансформувати модель управління персоналом, розглядаючи соціальний захист та розвиток

людського капіталу як ключовий чинник зниження операційних ризиків.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробкою інтелектуальних систем моніторингу соціально-економічного профілю підприємства на основі технологій Data Science. Пріоритетним напрямом є автоматизація збору та верифікації ESG-даних через блокчейн-технології, що мінімізує ризики інформаційних маніпуляцій та підвищує довіру з боку глобальних інвесторів. Також вимагає деталізації розробка предиктивних моделей, які дозволять прогнозувати віддачу від соціальних інвестицій у короткостроковій та довгостроковій перспективах, забезпечуючи перехід від статичної нефінансової звітності до динамічного управління соціальним впливом у реальному часі.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Zavidna L., Maliuta L. Corporate social responsibility as a key tool of economic business security during war. *International Interdisciplinary Scientific Journal "Expert"*. 2024. Vol. 1. Issue 4. Pp. 20–34. DOI: <https://doi.org/10.62034/2815-5300/2024-v1-i4-002>
2. Другова О. С. Взаємозв'язок контролінгу та соціальної відповідальності у системі корпоративного управління. *Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі*. 2025. Вип. 2 (116). С. 169–175. DOI: <https://doi.org/10.37734/2409-6873-2025-2-24>
3. Кіржецька М. С., Кіржецький Ю. І. ESG-критерії в системі стратегічного контролінгу бізнесу. *Галицький економічний вісник*. 2025. № 1 (92). С. 28–33. DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2025.01.028
4. Реслер М., Гальо Я. Соціальна відповідальність як інструмент маркетингової стратегії. *Економіка та суспільство*. 2024. №64. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-64-118>
5. Свідерська І.М., Стегайло В. А. ESG-критерії у процесі прийняття стратегічних фінансових рішень: контролінгова перспектива. *Actual problems of economics*. 2025. №9 (291). С. 231–240. DOI: <https://doi.org/10.32752/1993-6788-2025-1-291-231-240>
6. Терещенко О. О., Гернего Ю. О., Іванець І. В. Фінансовий контролінг і дью ділідженс в інформаційно-аналітичному забезпеченні операцій злиття та поглинання підприємств. *Фінанси України*. 2024. № 4. С. 89–108. DOI: <https://doi.org/10.33763/finukr2024.04.089>
7. Хадар Л., Фокс К. Р. Інформаційна асиметрія у прийнятті рішень на основі опису порівняно з рішеннями на основі досвіду. Судження та прийняття рішень. 2009. №4 (4). С. 317–325. DOI: <https://doi.org/10.1017/S1930297500003892>
8. Цао К., Лі Х., Лю Г. Чи має значення геополітичний ризик для корпоративних інвестиційних

рішень? Дані транскордонних придбань. *Економіка та політика*. 2023. №35 (3). С. 665–695. DOI: <https://doi.org/10.1111/есро.12240>

REFERENCES:

1. Zavidna L., Maliuta L. (2024) Corporate social responsibility as a key tool of economic business security during war. *International Interdisciplinary Scientific Journal "Expert"*, vol. 1, iss. 4, pp. 20–34. DOI: <https://doi.org/10.62034/2815-5300/2024-v1-i4-002>
2. Druhova O. S. (2025) Vzayemozvyazok kontrolinhu ta sotsialnoyi vidpovidalnosti u systemi korporatyvnoho upravlinnya [The relationship between controlling and social responsibility in the system of corporate governance]. *Naukovyy visnyk Poltavskoho universytetu ekonomiky i torhivli*, vol. 2 (116), pp. 169–175. DOI: <https://doi.org/10.37734/2409-6873-2025-2-24>
3. Kirzhetska M. S., Kirzhetsky YU. I. (2025) ESG-kryteriyyi v systemi stratehichnoho kontrolinhu biznesu [ESG criteria in the system of strategic business controlling]. *Halytskyy ekonomichnyy visnyk*, no. 1 (92), pp. 28–33. DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2025.01.028
4. Resler M., Halo YA. (2024) Sotsialna vidpovidalnist yak instrument marketynhovoyi stratehiyi [Social responsibility as a marketing strategy tool]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 64. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-64-118>
5. Sviderska I.M., Stehaylo V. A. (2025) ESG-kryteriyyi u protsesi pryynyattya stratehichnykh finansovykh rishen: kontrolinhova perspektyva [ESG criteria in the process of making strategic financial decisions: a controlling perspective]. *Actual problems of economics*, no. 9 (291), pp. 231–240. DOI: <https://doi.org/10.32752/1993-6788-2025-1-291-231-240>
6. Tereshchenko O. O., Herneho YU. O., Ivanets I. V. (2024) Finansovy kontrolinh i dyu dilidzhens v informatsiyno-analitychnomu zabezpechenni operatsiy zlyttya ta pohlynannya pidpryyemstv [Financial controlling and due diligence in information and analytical support of mergers and acquisitions]. *Finansy Ukrayiny*, no. 4, pp. 89–108. DOI: <https://doi.org/10.33763/finukr2024.04.089>
7. Khadar L., Foks K. R. (2009) Informatsiyna asymetriya u pryynyatti rishen na osnovi opysu porivnyano z rishennyamy na osnovi dosvidu [Information asymmetry in descriptive versus experiential decision making]. *Sudzhennya ta pryynyattya rishen*, no. 4 (4), pp. 317–325. DOI: <https://doi.org/10.1017/S1930297500003892>
8. Tsao K., Li KH., Lyu H. (2023) Chy maye znachennya heopolitychnyy ryzyk dlya korporatyvnykh investytsiynykh rishen? Dani transkordonykh prydban [Does geopolitical risk matter for corporate investment decisions? Cross-border acquisition data]. *Ekonomika ta polityka*, no. 35 (3), pp. 665–695. DOI: <https://doi.org/10.1111/есро.12240>

Дата надходження статті: 17.02.2026

Дата прийняття статті: 02.03.2026

Дата публікації статті: 11.03.2026